

Četrtek, 22. marec

Ni zakona brez boja

Sveto pismo pravi, da bodo tisti, ki se poročijo, »imeli stisko« (1 Kor 7,28). Božja beseda nas hoče osvoboditi iluzij: konflikti so sestavni del vsakega odnosa. Gre za posledico razlik, ki so med nama. V konfliktu je največji izziv, da se naučiva izraziti svoje frustracije brez žaljenja, obtožb, kritik in poniževanja. Bog dovoljuje te preizkušnje, da se preko njih brusiva in kaliva. Vedno pa se zavedajmo, da pravi boj ni ta, ki ga imava midva, ampak tisti duhovni. Prava bitka je tista s satanom. Njegov namen je jasen: uničiti hoče najin zakon, ker je to najlepša Božja mojstrovina, živa podoba Njegove ljubezni, in zato je ne prenese. Ne dopustiva, da mu to uspe.

Za moža: *Ne glede na to, kako težko postane, »možje, ljubite svoje žene« (Kol 3,19). Dobronamerni mož razume klic: »bojujte se ... za svoje žene« (Neh 4,8). Danes namenite molitev zase in za vašo ženo.*

Za ženo: *Zavedajte se, da imate izjemno duhovno moč, s katero lahko odvezmete ostrino vajinim konfliktom. Ko ima žena oblečeno »čast«, se nosi častno in deluje spoštljivo (gl. Prg 31,25). Pavel tudi vas poziva, da si »oblecite čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost.« (Kol 3,12). Danes v molitvi prosite za to »obleko«.*

Petek, 23. marec

V zakonu se učiva odpuščati

Vsak izmed nas je v zakonu že doživel resničnost Pavlovih besed: »Ne delam namreč dobrega, ki ga hočem, marveč delam zlo, ki ga nočem« (Rim 7,19). Zgodi se, da se v odnosu res globoko prizadenemo. Takrat ne smemo poslušati skušnjavca, ki nam govori, da smo se poročili z napačno osebo. Raje se vprašajmo, kako bi lahko bil

jaz boljši mož, oz. boljša žena! Apostol Peter nam piše: »In ne vračajte hudega s hudim...« (1Pt 3,9). Odpuščanje je najmočnejši izraz, kako z dobrim premagamo zlo. Pri odpuščanju je Bog na delu, saj odpuščanje presega naša čustva, ki jih takrat gojimo do zakonca. Nekaj najlepšega je, ko Bog najine slabosti in celo najin greh obrne nama v blagoslov.

Za moža in ženo: *Pomislite, ali med vama ostaja kakšna bolečina, ki še čaka na odpuščanje. Ne izgublajte časa. V molitvi prosite Boga za milost odpuščanja. Potem prosite zakonca za odpuščanje, oz. mu povejte, da ste mu odpustili. To storite, pa čeprav ste morda tudi sami z njegove strani bili prizadeti. Bodite svobodni in ne postavljajte se v odvisnost od priznanja vašega zakonca. Odpuščanje prinaša svobodo najprej tistemu, ki odpušča in odpira prostor za novo upanje v odnosu.*

Sobota, 24. marec

Prosim! Hvala! Oprosti! Rad-a te imam!

To so najbolj preproste besede, a izjemno močne. Sodijo med tiste besede, ki lahko odločajo tudi o »življenju in smrti« (Prg 18,21). Dokler si jih znava izreči, se nama ni bati, da bi ljubezen med nama ugasnila. Kar izrekamo, prihaja namreč od srca: »Dober človek prinaša iz dobrega zaklada svojega srca dobro, hudoben pa iz hudobnega hudo; iz preobilja srca govorijo namreč njegova usta« (Lk 6,45). Slovenci poznamo pregovor, ki kaže na moč lepih besed: Lepa beseda lepo mesto najde.

Za moža: *Vaša žena trdo dela za družino in za svoje delo ne prejema plače, ne javnega priznanja. Dati ji morate vedeti, da njeno delo opazite in cenite. Razmislite, za katere konkretne stvari se ji že dolgo niste zahvalili in to naredite. Ne pozabite ji povedati še, da jo imate radi.*

Za ženo: *Razmislite, kaj je danes vaš mož delal za vas in vašo družino in mu povejte, da cenite njegovo delo in vse, kar naredi za vas.*

Nedelja, 25. marec
(Gospodovo oznanjenje – materinski dan)

V zakonu ne gre le za naju

Zakon ni končni cilj, ampak le pot do Boga. V zakonu ni dovolj, če iščeva le srečo v dvoje, ker se nama bo ta izmuznila. Izvir in vzor ljubezni je za nas kristjane Bog (1 Jn 4,7). Ko v najin odnos povabiva Njega, črpava iz Njegove ljubezni. Zato zmoremo biti ljubeči in spoštljivi, tudi ko ne čutimo ljubezni. Ne gre za to, kakšen vaš zakonec ni, gre za to, kakšni ste vi. Vse, kar naredimo iz te ljubezni, je shranjeno za večnost. Mož, ki »ljubi svojo ženo, kot je Kristus vzljubil Cerkev,« in žena, ki spoštuje moža »kakor Gospoda«, bosta nagrajena v vsej večnosti (gl. Ef 5,22-23). Že tu, na zemlji, pa doživljata Njegov blagoslov ne le onadva, ampak po njima tudi vsa družina in vsa njuna okolica.

Za moža: *Zahvalim se ženi za trenutke, ko je ostala do mene spoštljiva, tudi ko sam nisem bil najbolj ljubeč do nje.*

Za ženo: *Zahvalim se možu za trenutke, ko je ostal do mene ljubeč, tudi ko sama nisem bila najbolj spoštljiva do njega.*

Namesto zaključka

Marcel (90 let) in Jana (89 let) sta po več kot šestdesetih letih zakonskega življenja takole razmišljala: »Ali sva bila ustvarjena drug za drugega? Ne vem, ali je to najbolj posrečeno vprašanje. Prej bi rekla, da sva se drug za drugega ustvarila. Skupaj sva se gradila. Imava velikansko srečo, da sva še oba živa in da nisva preveč bolehnata. Ne vidim več dobro, mož me ne sliši dobro, toda res je, kakor nama je rekel pred kratim neki prijatelj: 'Tako sta povezana, da ne potrebujeta več kot en par oči in en par ušes!«

Zloženko je pripravil Medškofijski odbor za družino

Teden družine 2018:

Najin zakon – Božja mojstrovina

**Moški in ženska, ki se ljubita!
To je Božja mojstrovina!**

papež Frančišek

Uvod

Sva kdaj razmišljala, zakaj je zakon zakrament? Si lahko s tem zakramentom kako pomagava, ko imava npr. burne prepire ali tihe dneve? Ko se prizadeneva? Ko se znajdeva v krizi in naju je strah prihodnosti? Ko se počutiva poražena? Ko se odpuščanje zdi nemogoče? Ko nimava več prave volje, da bi se še trudila za najin odnos?

In vendar nam zakoncem Bog daje ta zakrament prav zato: da bi najina človeška ljubezen postajala vedno bolj podobna Božji. Kakor je Jezus na svatbi v Kani iz vode naredil najbolj žlahtno vino, tako hoče iz najine šibke in povsem človeške ljubezni, ki je včasih brez prave barve in brez okusa, narediti žlahtno in dragoceno vez ljubezni, iz katere se ne odžejava le midva sama, ampak tudi vsi, ki se z nama veselijo te milosti.

Povabljeni sta, da v tem tednu še posebej izročata vajino človeškost v Božje roke! V tem duhu sprejmita vsakodnevne spodbude tega tedna in ob koncu bosta brez dvoma vedela, zakaj je zakon zakrament.

Za moža: Ne glede na to, kako se počutite v zakonu, se lahko odločite, da prevzamete pobudo in prvi pristopite k ženi. Tega poguma vam ni manjkalo, ko ste jo še osvajali. Pokažite ženi, da je v vašem srcu na prvem mestu. »Uživaj življenje z ženo, ki jo ljubiš« (Prd 9,9). Najdite vsak dan čas za preprost poljub in objem. Najlažje boste to izpolnili, če je to prva stvar, ki jo naredite zjutraj. Zvečer zaključita dan s križem na čelo. To naredite, ne glede na to, kaj čutite do nje. Čisto preprosto.

Za ženo: Tudi če s strani moža pogrešate naklonjenost in ljubezen, se v tem tednu poskusite osredotočiti predvsem na to, kar vidite v njem dobrega. Poiščite besede potrditve za tisto, kar naredi za vas, tudi če ni popolno. Ni enostavno, a z Božjo pomočjo to zmorete.

V zakonu spoznavam samega sebe

Najbrž ste že tudi sami kdaj ugotavljali: »Dokler sem živel-a sam-a, prej teh težav nisem imel-a!« A Bog nam skozi konkretne težave pogosto želi razodeti nekaj o nas samih. Šele v odnosu začnem razkrivati druge plati svoje osebnosti. Res je, da ima zakonec tudi slabosti in je morda krivičen do mene. Toda danes sva postavljena pred naslednji izziv: namesto da premlevam, kako me zakonec jezi, raje preusmerim pozornost na vse, kar njegove slabosti razkrivajo v meni samem. Pravo vprašanje je, ali želim spoznati samega sebe.

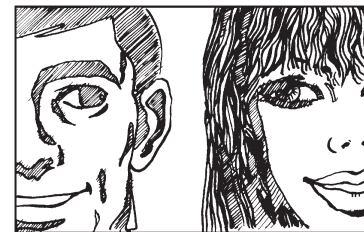
Za moža: Da bi izpolnil poklicanost, svoj klic, je Adam potreboval ženo, ki mu je bila v »primerno pomoč« (gl. 1 Mz 2,18). Bog vašo ženo uporablja tudi zato, da vam pomaga zares spoznati sebe. Vaše reakcije govorijo o vas, ne o ženi. Danes pred Bogom razmislite, kaj ste prav ob ženi novega spoznali o sebi. Katere so te lastnosti, šibkosti ali tudi sposobnosti? Žena bo vesela, če ji to zaupate.

Za ženo: Za vašo čustva ni kriv vaš mož. Ob njem se le prebudijo. Kaj z njimi naredite, je vaša odgovornost. Ko vas naslednjič prizadene, si najprej prisluhnite in prosite Boga za moč, da mu boste brez očitiranja in napadanja povedali, kako se počutite.

V zakonu se učim sprejemati drugega, takega kot je

Včasih zakonca nočemo sprejeti takega, kakršen je. »Ne morem verjeti, kako lahko tako razmišljaš!« se čudimo. Občutek je, da to ni isti človek, s katerim smo se poročili. A dejstvo je, da se človek šele v odnosu razkriva in samo v odnosu tudi raste. Sprejeti zakonca ne pomeni, da so nam všeč njegove slabosti, ali da se vdamo v brezupni položaj: »Takšen je. Ne bom ga spremenila.« Ko zares sprejemamo zakonca, ne godrnjamo nad njim. Do zakonca bodimo iskreni, odpovejmo pa se temu, da bi ga spreminjali. Raje v molitvi prosimo Boga za njegovo zorenje.

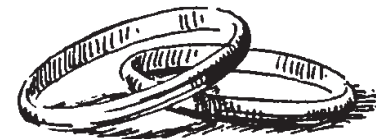

Za moža: Če ženi ne poklonite vsaj delček časa, zanimanja, naklonjenosti, se ob vas počuti nezajeljeno in odveč. To gotovo ni vaš namen, saj želite imeti ob sebi srečno ženo. Peter naroča možem: »v časti jih imejte kot nežnejša bitja« (1 Pt 3,7). Vprašajte jo, kakšen je bil njen dan, šele potem ji spregovorite o svojem. Ne podajajte nobenih rešitev, le poslušajte jo. Nič drugega.

Za ženo: Vaš mož ni popoln, ima slabosti, a vas ima rad. Z opozarjanjem na nepopolnosti ga ne boste motivirali k spremembi. S prezirom še manj, saj to učinkuje kot »trohnoaba v njegovih kosteh« (Prg 12,4). Apostol Peter piše, da bodo možje »pridobljeni že po vedenju svojih žena, brez besede, ker bodo opazovali vaše strahospoštljivo, čisto življenje« (1 Pt 3,1-2). Sliši se nepredstavljivo: svojega moža boste pridobili s spoštovanjem. Prosite Boga za dar spoštovanja. Povejte mu, kaj na njem najbolj cenite in zaradi česa ga spoštujete.

V zakonu se učim darovati

Drug drugemu sva največji dar. To najprej pomeni, da se zakoncu razkrijem in izročim v vseh svojih potrebah, čustvih, željah, pričakovanjih, načrtih, slabostih, strahovih in pomanjkljivostih, pa tudi hrepenenjih. Pomeni pa tudi darovati svojo svobodo: vedno moramo pomisliti, kako bodo moje odločitve in dejanja učinkovali na zakonca. V zakonu sta skupaj in zato ne moreta sprejemati enostranskih odločitev. Moje želje, ki bi lahko nasprotovale sreči drugega, niso več najpomembnejše. Ko to zmorem, takrat umiram svoji sebičnosti. V tem umiranju sebi se nam razkriva skrivnost Božje ljubezni: »Če pšenično seme ne umre, ostane samo; če pa umre, obrodi veliko sadu.« (Jn 12,24).

Za moža: Vaš zakon ni projekt, ki ga je treba dokončati in vaša žena ni problem, ki ga morate rešiti. Ta pristop imate lahko v službi, ne pa doma. V zakonu gre za vas in vaš odnos do žene in do Boga. Če imate čas za nogomet, za pogovor z njo pa ga zmanjka, boste prej ali slej slišali: »Moj mož ima nogomet raje od mene.« Danes razmislite, česa je vaša žena zares vesela in jo poskusite presenetiti. Pavel piše: »Kakor mož hrani in neguje svoje telo, mora enako hraniti in negovati svojo ženo« (Ef 5,28-29).

Za ženo: Gotovo imate v glavi, kaj vse bosta morala danes še postoriti. Mogoče se vam zdi, da bo šlo vse narobe, če nimate nadzora nad vsem. Morda vaš mož res ne ve za vse družinske obveznosti, a ne nalagajte mu jih kakor otroku. Postavite mu odprto vprašanje, kako bosta poskrbela za vse to in počakajte, da pove. To je vaš dragoceni dar zaupanja njemu.